

A-junioreilla ailahteleva kausi

Harjoituskauden alussa joukkue uhkui peiliiloa, sillä nyt oli joukkue sellainen, jolla SM-mitali napattaisiin. Olihan joukkueen runkona B-poikien vanhat SM-pronssimitalistit.

Harjoituspeleissä haettiin kovuutta pelamalla miehiä vastaan, tuloksena voitto, tasapeli ja kolme niukkaa tappiota. Tapioista huolimatta joukkue uskoi menestykseen, sillä tulihan A-juniori-ikäisiä vastaan pelatuista kahdesta ottelusta voitot maalierolla 11-3.

Yhteisharjoitukset aloitettiin joulukuussa kolmen taustahenkilön sekä 29 pelaajan voimin kohtalaisilla harjoitusprosentilla. Raskas kausi vaati veronsa ja loppukaudesta mukana pyöri enää noin puolet, ja heistäkin osa toipilaina.

Osasyynä tähän olivat vaikeat loukkaantumiset, asepalvelus- sekä edustusjoukkue-tehtävät. Harjoituksia kaudella oli 184, näistä yli kuusikymmentäprosenttista osallistui ainoastaan 7 pelaajaa.

Suomen Cupissa tavoitteena oli pääsy ensivuodeksi eurokentille. Haaveet kattuvat kuitenkin jo viidennen kierroksen ottelussa Huimaa vastaan

äänekoskelaisten iskettyä 2-1 hopeisen voittomaalin vain paria minuuttia ennen jatkoajan päättymistä. Mutta hyvää kokeusta cup-otteluiden luonteesta kuitenkin saatiin taas neljän ottelun verran.

SM-karsintasarja käynnistyi jo huhtikuun alussa Helsingin reissulla, jolta kottiin tuomisina oli 4-0 tappio sekä yksi ulosajo. Tämän jälkeen todella ailahtelevien peliesitysten jälkeen tilastoihin merkittiin vielä kolme voittoa, neljä tasapeliä

ja kolme tappiota, eli 13 pistettä, maalierolla 19-23. Tuloksenä oli sarjan kolmanneksi viimeinen sija ja tippuminen syksyksi I-divisioonaan.

Jalkikäteen ajatellen sarjassa pysymisen edellytyksenä olisi ollut vähintäänkin toinen valmentaja ja/tai huoltaja, käytännössähan harjoitukset vietin läpi pelkästään. Reijon voimin Tommin hoitaessa joukkueen paperiasiat ja Pasin hoitaessa lapsiaan.

Kesän harjoitustauon jälkeen joukkue kuitenkin palasi viheriölle iloisin mielin vain yksi asia tavoitteenaan; nousu takaisin SM-tasolle. Sarja alkoi ja takkiin tuli PS Kemiltä. Tämän jälkeen vielä 1-1 tasapeli TP

Seinäjokea vastaan takasi sen että haaveet SM-sarjaan noususta jäivät liian teoreettisiksi. Siitä johtuen pelaajien motivaatio romahti ja uusi tavoite oli sarjassa pysyminen.

I-divisioonassa tuli neljä voittoa, kaksi tasapeliä ja kaksi tappiota maalierolla 29-16. 14 pistettä riitti kolmanteen sijaan.

Sarjassa siis pysytiin ja sieltä noustaan sitten ensi syksynä!

Kokonaisuudessaan kausi ei nyt mennyt ihmappiin mutta joukkue henki oli loistava ja pelireissuilla kuten myös harjoituksissa oli aina mukavaa.

Kiitokset Reijolle, Tommille, Pasille ja seka pelaajille ettei vanhemmille menneestä kaudesta, ja Antille vielä avusta tämän juttun kirjoittamisessa!

Joukkueen puolesta

Tomi Koski-Vähälä

B-nuorilla raskas kausi

B-junoreiden kausi oli pitkä ja raskas sekä pelaajille että valmentajille. Vuosi 2005 lähti käyntiin jo marraskuussa yhteispalaverilla jossa oli mukana 22 poikaa.

Harjoitukset aloitettiin marraskuussa ja tuolloin harjoitusaktiivisuus oli hyvä. Harjoitusotteluista pelattiin kevään aikana viisi. Joukkue vaihtui edellisvuoteen verrattuna lähes täysin, vaikka joukkueeseen jää kymmenkunta -88 syntynyttä.

Kausi alkoi mollivoittoisesti ja saimme varmistettua ykködivisioonan sarjapaikan vasta kevätkierroksen toiseksi viimeisessä ottelussa. Kesikesä näytti sitten tuovan joukkueeseen taas utta intoa ja virtaa.

Mutta toisin kävi. Vaikka ylismmekin Kokkola-cupissa kolmannelle sijalle, alkoi mustia pilviä kerääntyä joukkueen ympärille. Ensinnäkin pelataan pitkäaikaisiin vammoihin ja sen lisäksi koulujen alettua elokuun puolivälissä joukkueeseen iski influenssa. Pelavaa kokoonpano uudistui lähes kokonaan puolivälissä kautta.

Onneski C-15 joukkueessa oli jo B nuoriinkin mitat täytyä pelata ja sieltä saimme syksyn peleihin hyvä apua, jotta saimme vietyä sarjan läpi. Syksyn putoaminen ykködivisioonasta oli paha pettymys. Pettymysten kautta päästään kuitenkin nöyryyteen ja motiivit to delliseen työntekoon löytyvät helpommin kuin jos aina kuljettaisiin tähittarhoissa.

Kauden aikana tapahtui paljon positiiviisiakin asioita. Päälimmäisenä tulee mieleen kahden B-juniorin (Joonas Pennanen ja Ville Luokkala) nousu edustusjoukkueen harjoitusrinkiin. Lisäksi seitsemän C-junioria pelasi kauden aikana B-junioreiden I-divisioonassa. Siinä on hyvä kokemusta ja pohjaa tulevalle vuodelle.

Kiitos joukkueen taustalle, Jari Myllymäelle ja Vesa Virnekselle sekä valmentajakollega Asko Uusitalolle, kuhuneesta vuodesta.

Rane

KPV 2 nousi nurmikenttäsarjaan

Edustusjoukkueeseen on tunnetusti vaikea hypätä suoraan junioreista. Peli on erilaista ja tasokin on kovempi, vaikka pelaajat olisivat tahkonneet pariin vuotta A-nuorten SM-sarjassa. Siinä on KPV:n kakkosjoukkueen funktio. Tarvitaan väliportaita edustusjoukkueen ja junioripelaamisen väliin.

Parhaimillaan hyvä ja hyvin harjoitellut A-nuorten joukkue on kovastikin kakkosdivisioonatasoa kuten Reijo Timosen ohjaussessa kehittynyt KPV:n A-nuorten joukkue oli. Sen sai huomata esimerkiksi Äänekosken Huima, joka pääsi Kokkolasta onnekkaasti jatkoon vasta jatkoajalla.

KPV:n kakkosjoukkueen tavoite toisella kaudella oli nousu. Viitosdivisioonapelit ovat vielä kaukana joukkueen tavoitteesta, mutta säätöjen mukaan jostain on lähdettävä. Keski-Pohjanmaan piirissä ei hypätä A-nuorten joukkueella suoraan piirin pyörittämään kolmosdivisioonaan, vaan paikka on ansaittava.

Kausi ei ollut mitenkään loistokas, mutta aitoeurooppalaiseen tapaan tavoite saavutettiin. Jännitystä riitti viimeisiin peleihin asti. Kun voittoja kipeimmin tarvittiin, niitä myös otettiin. Alkusarjasta pääsi kolme parasta joukkuetta ylempään loppusarjaan. Tuo paikka varmisti vasta 27.6 pelatun viimeisen pelin 6-0 voitolla Atleticosta.

Kalahallin kentän 17-vuotiseen kukoistuskauteen liittyi tämäkin operaatio usein. Pallo oli haettava Sunista, jonka virtamaa ei silloinkaan onneksi ollut kovin vuolas.

"Maalissa Joonas piti nollan, vaikka isä-Jari yritti vastapuolella yllästyskuja. Ainoa osuma Jarille tuli omaan verkkoon (viides maali). Atleticon pojat laskivat ennen pelin alkua, että heillä on yksi alle neljäkköinen pelaaja, mutta parikin kertaa vitosen parhaana palkittu maalivahti Late. No, sehän tasottiivat sillä, että meillä oli vain yksi yli kaksoikymppinen pelaaja"

Samoin kävi ylemmässä lop-

pusarjassa, josta kaksi parasta nousi neloseen. Kaksi tappiota alkukierroksilla tiesi sitä, että sarjan loppuun oli otettava kolme voittoa, jotta paikka neloseen varmistuisi. Tarvittavat kolme voittoa myös otettiin ja GBK3 kaatui viimeisessä ottelussa 17-0.

"Toisella jaksolla liikenne kohti GBK:n maalia oli vieläkin aktiivisempaa, vaikka GBK3 saikin kovalla paitsiosanullalla puhuttua lukuisia

laajia käytettiin myös laajalla rintamalla, kauden viimeisessä ottelussa oli jo 50 pelaajan raja rikkoutunut. Syksyn joukkue oli myös aivan erilainen kuin kauden aloittanut joukkue.

"Matias Nygårdista (B-jun) tuli kauden neljäskymmenes ensimmäinen pelaaja, joka on edustanut KPV:n kakkosjoukkuetta sarjapeleissä.(9.8 KPV 2 - Atletico)"

Kauden maalintekijättilästossaan niin alkusarjan kuin loppusarjankin kärjestä löytyivät KPV:n miehet. Nekhmedin Behluli teki keväällä seitsemän osumaa (10 peliä) ja Jyrki Övermark syksyllä 12 osumaa (9 peliä).

Kauden maalintekijättilästö: Jesse Kalliokoski 15 (5+10), Jyrki Övermark 14 (2+12), Vesa Anttila 9, Nekhmedin Behluli 9, Mico Uusitalo 7, Ari Teerikangas 4, Jussi Lesonen 3, Jukka Laitinen 3, Miika Tuokko 2, Saku Junnilainen 2, Tomi Koski-Vähälä 2, Teemu Raudasuo 2, Ville Hotakainen, Juhu Paananen, Jussi Berkovits, Tero Saari, Markus Puumala, Antti Uusitalo, Pekka Annala, Aleksi Kullberg, Aleksi Salmi, Niklas Byskata, Tom Holmback, Mikael Vesalainen 1 maali. Yksi maali merkittiin vastustajan omaksi maaliksi.

Lainaukset KPV 2-joukkueen nettipeliselostuksista www.kpv.fi/kpv2